

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119259060
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6119259060.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. B., K. XX.XX.XXXX, O. XXX XX B. P. XXX, štátny občan SR, zastúpený: Mgr. Jozef Mochňák, advokát so sídlom T.G. Masaryka 14/A, 984 01 Lučenec o zaplatenie sumy 3.033,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.077 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.077 Eur od 30.05.2019 do zaplatenia v splátkach vo výške 20 Eur mesačne, ktoré sú splatné ku 15. dňu v mesiaci, nasledujúcim po mesiaci v ktorom rozsudok v spore nadobudne právoplatnosť, pod stratou výhody mesačných splátok na účet vedený v Poštovej banke, a.s. číslo účtu IBAN: W. XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol 1460242471.
- II. Súd žalobu žalobcu sčasti zaplatenia sumy 572,28 Eur s príslušenstvom, úroku z istiny v sume 146,61 Eur, úrokom z omeškania v sume 198,15 Eur a poplatkov v sume 39,65 Eur z a m i e t a .
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,92 %, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.Právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. doručil Okresnému súdu Banská Bystrica do upomínacieho konania dňa 28.06.2019 žalobu, sa domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 2.649,28 Eur, úroku z istiny v sume 146,61 Eur, úroku z omeškania v sume 198,15 Eur, úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy istiny od 12.10.2017 do zaplatenia, poplatkov v sume 39,65 Eur a náhrady trov konania. V žalobe tvrdil, že dňa 03.12.2014 uzatvoril jeho právny predchodca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1460242471 (ďalej len „zmluva o úvere“) na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 3.000 Eur. Žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal zaplatiť úver spolu s úrokom v 96 mesačných splátkach vo výške 54 Eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve o úvere. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného ku dňu 11.04.2016 so splátkou o úvere o viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, na čo ho právny predchodca žalobcu upozornil dňa 11.04.2016 a vyzval na zaplatenie dlhu do 15 dní od doručenia výzvy, žalovaný dlžnú sumu nezaplatil a právny predchodca žalobcu ku dňu 09.05.2016 úver predčasne zosplatnil v súlade s § 565 zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“). Dlžná suma činila 3.015,89 Eur, pozostávala z istiny 2.829,63 Eur, úroku 146,61 Eur, poplatkov za upomienky 39,65 Eur, poistného 0 Eur. Žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do podania žaloby zaplatil sumu 180,35 Eur.

2. V súlade s Obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, žalovaný svojim podpisom v zmluve o úvere potvrdil, že sa s nimi oboznámil a súhlasil s ich obsahom, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver aj úroky, v zmluve o úvere bola dojednaná úroková sadzba vo výške 14,90 % ročne, tento úrok si žalobca voči žalovanému po zosplatnení neuplatnil.

3. Po výzve súdu v upomínacom konaní vzal právny predchodca žalobcu sčasti výšky úroku z omeškania 0,5 % ročne zo sumy istiny späť a trval na úroku z omeškania 5 % ročne.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp.zn. 35Up/397/2019 dňa 23.05.2019, ktorým žalobe vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor.

5. Žalovaný v odpore tvrdil, že žalobca si nedôvodne uplatňuje zaplatenie sumy 3.033,69 Eur s príslušenstvom, keďže žalovanému poskytol úver v sume 3.000 Eur. Žalovaný tiež tvrdil, že podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. (zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

6. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

7. Žalovaný mal v čase poskytnutia úveru žalobcom ďalších 7 úverov, ktoré nesplácal, na ich čerpanie bol navedený Q. V. U. Š. Q., ktorí boli za svoje konanie odsúdení rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2T/146/2017. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nestačí. Z príloh predložených žalobcom nevyplýva, že žalobca preveril príjmy a výdavky žalovaného a že by teda s odbornou starostlivosťou postupoval pri posúdení jeho schopnosti splácať úver v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak by žalobca pri poskytnutí úveru postupoval vyššie uvedeným spôsobom a neobmedzil sa iba na výšku žalovaným poberaného dôchodku, dospel by k záveru, že žalovaný splátky vo výške 54 Eur mesačne nie je schopný splácať (vzhľadom na splácanie iných úverov a jeho bežné výdavky). Samotný žalobca poskytol žalovanému okrem úveru, ktorého zaplatenie si uplatňuje v tomto konaní, 4 ďalšie úvery: zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1380959176 zo dňa 10.12.2013 v sume 550 Eur, č. 1481917824 dňa 10.10.2014 úver 600 Eur, č. 3412655185 dňa 18.11.2014 úver 1.800 Eur a č. 1554426375 dňa 19.03.2015 úver 300 Eur. Aj táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že žalobca pri poskytovaní úveru nekonal pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou (doposiaľ to nejako nepreukázal, pričom dôkazná povinnosť je na žalobcovi - poskytovateľovi úveru), nemohol preto zosplatiť celý úver a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 2Co/161/2016 zo dňa 28.06.2018, rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 11Co/117/2017 zo dňa 16.05.2017). Vzhľadom na nemožnosť zosplatnenia úveru, vzniesol žalovaný námietku premlčania do sumy 510,28 Eur splátok: (6/ splátka 10.06.2015 - 24,28 Eur premlčaná dňa 10.06.2018, 7/splátka 10.07.2015 - 54 Eur - premlčaná

dňa 10.07.2018, 8/splátka 10.08.2015 - 54 Eur, premlčaná dňa 10.08.2018, 8/splátka 10.09.2015 - 54 Eur, premlčaná dňa 10.09.2018, 10/splátka 10.10.2015 - 54 Eur premlčaná dňa 10.10.2018, 11/splátka 10.11.2015 - 54 Eur premlčaná dňa 10.11.2018, 12/splátka 10.12.2015 - 54 Eur premlčaná dňa 10.12.2018, 13/splátka 10.01.2016 - 54 Eur premlčaná dňa 10.01.2019, 14/splátka 10.02.2016 - 54 Eur premlčaná dňa 10.02.2019, 15/splátka 10.03.2016 - 54 Eur premlčaná dňa 10.03.2019), lebo žaloba bola žalobcom podaná dňa 29.09.2018 (správne 28.06.2019). Žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 353,72 Eur, dlhuje sumu 2.646,28 Eur, avšak nie je v jeho finančných možnostiach zaplatiť dlžnú sumu naraz. Žiadal, aby súd povolil dlžnú sumu splácať v splátkach po 20 Eur mesačne.

8. Okresnému súdu Lučenec (súdu prvej inštancie) bol spor postúpený na prejednanie po návrhu žalobcu, na prejednanie ako súdu príslušnému podľa § 14 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“), nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný mal v čase začatia konania pobyť v obvode Okresného súdu Lučenec.

9. Právny predchodca žalobcu doručil vyjadrenie k odporu žalovaného súdu prvej inštancie dňa 16.07.2019 a v ňom trval na žalobe, nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného, že porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca pred uzatvorením zmluvy o úvere so žalovaným skúmal jeho platobnú schopnosť a žalovaný deklaroval príjem zo starobného dôchodku, jeho výška bola overená v Sociálnej poisťovni vo výške 95 % - 355 Eur, výdavky žiadateľa boli overené žiadosťou do úverového registra, podľa dát EOS KSI nemal žalovaný evidované žiadne spisy, žalovaný deklaroval že je vdovec a spláca záväzky 31 Eur a 32 Eur. Finančná analýza platná v tom čas bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru 3.000 Eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 54 Eur. Žalovaný zmluvu o úvere podpísal, súhlasil s ňou a prejavil slobodnú vôľu zmluvu uzavrieť.

10. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu dňa 30.07.2019 a trval na tvrdeniach v odpore, že žalobca nepostupoval pred uzatvorením zmluvy o úvere s odbornou starostlivosťou, tvrdil že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva o úvere musela mať náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa žalovaného nebola v nej dojednaná náležitosť - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zo zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná poukázal na názory vyslovené súdmi v Slovenskej republike a tiež na čl. 2 zmluvy o úvere v ktorej sa uvádzala celková čiastka úveru 5.153,06 Eur, ale tomuto údaju nesvedčia ďalšie údaje uvedené v zmluve, lebo pri výške mesačnej splátky 54 Eur a počte splátok 96 mal žalovaný zaplatiť sumu 5.184 Eur a nie tú, ktorá je uvedená ako celková čiastka úveru v zmluve o úvere. Žalovaný dosiaľ zaplatil 923 Eur (ku dňu 30.07.2019) a tak dlhuje sumu 2.077 Eur.

11. Podaním doručeným súdu elektronicky dňa 08.08.2019 zástupca žalobcu žiadal o zmenu strany v spore v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019. Na miesto žalobcu súd pripustil zmenu strany EOS KSI Slovensko, s.r.o. uznesením č.k. 8Csp/76/2019-126 zo dňa 12.08.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.08.2019.

12. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 14.10.2019 poprel obranu žalovaného v tom, že zmluva o úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a poukázal na to, že žalovaným tvrdená zákonná náležitosť by sa považovala za splnenú len v prípade, ak zo zmluvy vyplýva, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky, t.j. len v prípade, ak by súčasťou zmluvy bola amortizačná tabuľka s presným rozpisom aká časť splátky pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatky a ich splatnosť. Tento výklad (ustanovenie § 8 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch) by bol v rozpore so smernicou Európskeho a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku práve zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v obdobnej veci rozhodol Súdny dvor Európskej únie rozhodnutím z 09.11.2016 vo veci C-42/15 v súvislosti s uvedením výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak, že uviedol, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení smernice je potrebné konštatovať, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis

vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny. V citovanom rozhodnutí judikoval, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Súdny dvor Európskej únie v predmetnom rozhodnutí ďalej judikoval, že za primerané by sa však nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. Žalobca súčasne poukázal na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR napr. uznesenie sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018 podľa ktorého „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v uznesení zo dňa 17.4.2018 sp. zn. 3/Cdo 56/2018, zo dňa 23.04.2018 sp. zn. 4Cdo/ 211/2018 a zo dňa 30.01.2019 sp. zn. 7Cdo/98/2018). Žalobca upozornil aj na najnovší rozsudok Súdneho dvora EÚ z 05.09.2019 vo veci C-331/18 TE proti Pohotovosti, s.r.o., ktorý hovorí, že „1. Článok 10 ods. 2 písm. h) až j) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej musí zmluva o úvere špecifikovať rozpis každej splátky určenej, podľa prípadu, na amortizáciu istiny, splatenie úrokov a ostatných nákladov. 2. Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9.novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku.“ Žalobca nesúhlasil ani s námietkou žalovaného o nesprávne uvedenej celkovej výške úveru a tvrdil, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere uvádzal v žiadosti o úver výšku požadovaného úveru spolu s dobou splatnosti v rokoch. V čase poskytnutia úveru, bankový informačný systém zaokrúhľoval výšku splátky na celé číslo, pričom rozpočítaním na počet splátok požadovaných v zmluve o úvere vychádzali splátky tak, že posledná splátka bola v nižšej výške, resp. posledné splátky mohli byť aj vo výške 0,- Eur, nakoľko systém nevedel podľa vyššie uvedených kritérií rozpočítať splátky na požadovanú dobu úveru (bolo by to možné, len keby vedel zaokrúhľovať na dve desatinné čísla). Uvedená skutočnosť spôsobila, že pri počte 96 splátok bola posledná výška splátky 23,06 Eur a teda žalovaný mal uhradiť banke sumu vo výške 5.153,06 Eur, pričom rozdiel ide na ťarchu banky a žalovaný ho nebol povinný ho uhradiť. Žalobca považoval žalobu za dôvodnú.

13. Súd vykonal dokazovanie na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaným, prečítaním zmluvy o úvere, predžalobnej výzvy, oznámenia o zosplatnení úveru prehľadu platieb žalovaným, rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2T/146/2017 zo dňa 05.12.2017 ako aj z listinných dôkazov tvoriacich súdny spis a zistil tento skutkový stav:

14. Dňa 03.12.2014 bola medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená zmluva o úvere dobrápôžička číslo 1460242471, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 3.000 Eur ktorý mal žalovaný platiť 96 mesiacov v splátkach 54 Eur mesačne, dátum prvej splátky bol 10.01.2015, splácanie úveru bolo do 10.dňa v mesiaci, dátum konečnej splatnosti 10.12.2022, úroková sadzba bola 14,90 % ročne, RPMN banky 15,96 %, priemerná RPMN 17,33 % a celková čiastka úveru 5.153,06 Eur. Úver nebol poistený. Uvedené skutočnosti vyplývajú z bodu [2]2.2 zmluvy o úvere.

15. Dňa 11.04.2016 právny predchodca žalobcu - veriteľ písomným podaním označením Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru vyzval žalovaného v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na zaplatenie dlžnej sumy 252,15 Eur lebo bol už viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti s mesačnou splátkou. Upozornenie zaslal podacím hárkom č. EPH006707789 dňa 12.04.2016 (č.l. 11 spisu).

16. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil a právny predchodca žalobcu mu oznámil, že ku dňu 09.05.2016 sa úverová pohľadávka stáva predčasne splatnou v celom rozsahu, vyzval ho, aby dlžnú sumu 3.015,89 Eur (pozostávajúcu zo súm uvedených v bode 1 tohto rozsudku) zaplatil v lehote 10 kalendárnych dní. Oznámenie o zosplatnení žalovaný prevzal dňa 12.05.2016 (doručenka č.l. 12 spisu). Dlžnú sumu nezaplatil.

17. Z rozsudku Okresného súdu Lučenec číslo konania 2T/146/2017-596 zo dňa 05.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2017 mal súd preukázané, že Q. V. U. Š. Q. ako obžalovaní boli uznaní vinnými z dôvodu, že po vzájomnej dohode nahovárali J. B. - v tomto spore žalovaného, aby na svoje meno uzavrel viacero zmlúv s tým, že mu prisľúbili splátky úverov riadne splácať z financií, ktoré má, alebo z dedičstva po svojich rodičoch a J. B. uzatvoril. Z rozsudku je zrejmé, že do 11.05.2015, kedy uzatvoril žalovaný zmluvu o úvere so žalobcom mal uzatvorených celkovo 14 pôžičiek, resp. úverov takýmto spôsobom. Obžalovaní boli každý samostatne odsúdení za zločin podvodu formou spolupáchateľstva a bol im uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky a taktiež s probačným dohľadom v skúšobnej dobe. Obidvaja obžalovaní boli povinní nahradiť J. B. - žalovanému v tomto spore škodu vo výške 6 000 Eur spoločne a nerozdielne, a zároveň počas skúšobnej doby sa mu mali osobne ospravedlniť.

Z výroku rozsudku ďalej vyplynulo, že žalovaný uzatvoril celkovo 16 zmlúv, uvedených v osudzujúcom rozsudku a medzi nimi boli aj úvery, ktoré uvádzal v odpore žalovaný. Konkrétne pod bodom III vyššie citovaného rozsudku úver zo dňa 10.12.2013 v sume 550 Eur č. 1380959176, v bode IV vyššie citovaného rozsudku dňa 10.10.2014, úver v sume 600 Eur číslo 1481987824, úver pod bodom VII vyššie citovaného rozsudku v sume 1.800 Eur dňa 18.11.2014 číslo 3412655185 a v bode VIII citovaného rozsudku dňa 03.12.2014 úver v sume 3.000 Eur číslo zmluvy 1460242471 - zaplatenie ktorého je predmetom tohto konania.

18. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 03.12.2014, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

19. Podľa § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 03.12.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1, 5, 9 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 03.12.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

24. Súd zmluvu o úvere uzatvorenú medzi stranami sporu dňa 03.12.2014 posúdil ako spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, na ktorú sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

25. Preskúmaním zmluvy o úvere mal súd preukázané, že zmluva o úvere bola uzavretá v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a neobsahuje neprijateľné podmienky.

K obrane žalovaného v tom, že zmluva o úvere nemá zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, súd konštatuje, že ktorá obrana žalovaného bola vyvrátená tvrdením žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 14.10.2019, ktoré bolo v súlade s eurokonformným výkladom a známou judikatúrou viacerých súdov, vrátane tých, ktoré citoval vo vyjadrení žalobca sa súd sa s nimi stotožnil. „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) - viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017“.

26. Z listinného dôkazu z rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 2T/146/2017 mal súd preukázané, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru právnym predchodcom žalobcu uzatvorených už 14 iných úverov. Z toho od právneho predchodcu žalobcu zmluva zo dňa 10.10.2014, 18.11.2014, 03.12.2014.

27. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch mal súd za to, že žalobca ako veriteľ pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nekonal s odbornou starostlivosťou. Účelom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je, aby veriteľ vynaložil aktívne úsilie, posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa, a jednak získaných vlastnou

činnosťou, napríklad z bankového registra. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne, jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požíčavania na strane spotrebiteľov. Hoci ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ukladá spotrebiteľovi povinnosť poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nezabavuje to veriteľa povinnosti aktívne pristupovať k povinnosti uloženej v § 7 ods. 1 citovaného zákona.

28. Súd dospel k záveru, že v danom prípade právny predchodca žalobcu - veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, čoho dôsledkom v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je to, že nemôže vyžadovať od spotrebiteľa - žalovaného, jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru tak, ako to žalobca učinil dňa 09.05.2016 zaslaním Výzvy na úhradu dlžnej sumy, ktorú žalovaný prevzal dňa 12.05.2016. S poukazom na zdôvodnenie v bode 30 tohto rozsudku, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, čoho sankciou je, že nemôže od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, súd má za to, že žalovaný sa o zosplatení dozvedel najneskôr až doručením platobného rozkazu (vrátane žaloby a jej príloh) v upomínacom konaní t.j. dňom 29.05.2019.

29. Súd má aj za to, že u veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1, nakoľko žiadnymi listinnými ani inými relevantnými dôkazmi súdu nepreukázal, že pri uzatváraní zmluvy o úvere so žalovaným prihliadol na to, že žalovaný má už poskytnuté 2 ďalšie úvery (v mesiaci október a v mesiaci november 2014) a pokiaľ by si túto povinnosť splnil, bol by zistil v príslušnej databáze alebo v registri na účely posudzovania schopnosti žalovaného splácať úver, že už má uzatvorených 14 obdobných úverov, ktoré má platiť v splátkach, takže v jeho schopnostiach a možnostiach by v žiadnom prípade nebolo možné platiť splátky vo výške 54 Eur mesačne tak, ako to vyplývalo zo zmluvy o úvere ktorá s ním bola uzavretá 03.12.2014. Pokiaľ by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou zistil by, koľko úverových zmlúv má už žalovaný uzavretých a z týchto dôvodov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je nutné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (obdobný právny názor zaujal aj Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 2Co/161/2016, Krajský súd Žilina sp. zn. 11Co/117/2017).

30. Súd taktiež poukazuje na článok 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorého, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

31. Dokazovaním mal súd preukázané, že žalovanému poskytnutý úver 3.000 Eur, žalovaný z neho zaplatil sumu 923 Eur, čiže zostal žalobcovi dlhovať sumu 2.077 Eur, ktorú sumu je povinný žalobcovi zaplatiť. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z dlžnej sumy 5 % ročne od 30.05.2019, čiže odo dňa nasledujúceho po doručení platobného rozkazu a žaloby.

32. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p., ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

33. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd žalovanému povolil splácať dlžnú sumu s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 Eur mesačne, vzhľadom na jeho finančnú situáciu, množstvo úverov ktoré spláca. Žalovanú sumu platí v priebehu celého súdneho konania v splátkach po 20 Eur mesačne, čo mal súd preukázané aj výškou zaplateného dlhu, pričom výška splátky 20 Eur navrhnutá žalovaným zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam.

34. Keďže súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, tak žalobu žalobcu sčasti zaplatenia sumy 572,28 Eur t.j. rozdiel medzi žalobou uplatnenou istinou 2.649,28 Eur a súdom priznanou istinou 2.077 Eur, vyčísleného úroku z istiny 146,61 Eur, úroku z omeškania v sume 198,15 Eur vyčísleného do momentu zosplatenia ako aj poplatkov vo výške 39,65 Eur zamietol.

35. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z § 262 ods. 1 C.s.p. z ktorého vyplýva, „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 2 C.s.p. z ktorého vyplýva, „Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

V tomto prípade mal žalobca v konaní čiastočný úspech v rozsahu 36,92 % v ktorom má nárok na náhradu trov konania od žalovaného.

36. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od

rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.